U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **M. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2014, č. j. MV-2962-4/SO/sen-2013, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 A 194/2014 - 62,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, rozhodnutím ze dne 18. 7. 2012, č. j. OAM-6069-12/DP-2012 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o prodloužení doby platnosti žalobcova povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

[2] Žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Rozhodnutí žalované napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Ten ji napadeným rozsudkem zamítl.

[4] Dne 16. 10. 2017 podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost směřující proti v záhlaví uvedenému rozsudku městského soudu. Dříve než mohl kasační soud o stížnosti rozhodnout, vzal ji stěžovatel zpět podáním ze dne 10. 1. 2018.

[5] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[6] Nejvyšší správní soud proto v právě posuzované věci v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodl tak, že řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[8] Výrok o vrácení části zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Odstavec 3 tohoto ustanovení stanoví, že: *„[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.*“ Podle odstavce 5 uvedeného ustanovení přitom platí, že: *„[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavce 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.*“ Vzhledem k tomu, že stěžovatel za podání kasační stížnosti zaplatil soudní poplatek ve výši 5.000 Kč a soud mu vrací tento poplatek snížený o 20 %, tj. o 1.000 Kč, obdrží stěžovatel z účtu Nejvyššího správního soudu 4.000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu